

Botezul cu Duhul Sfânt

Botezul cu Duhul Sfânt

Unii învață că cel credincios, care prin pocăință și credință în Evanghelie a devenit un copil al lui Dumnezeu, are nevoie de „botezul cu Duhul Sfânt”, aceasta fiind o experiență creștină de bază a cărei manifestare constă în faptul că respectivul vorbește în limbi.

Ce spune Sfânta Scriptură ?

Biblia ne învață că este o caracteristică deosebită a epocii creștine, ca după săvârșirea lucrării de mântuire pe cruce a Domnului Isus, după învierea și înălțarea Lui la cer, Duhul Sfânt să locuiască pe pământ în oamenii mântuiți. În timpul Vechiului Testament nu a fost așa. Duhul Sfânt fiind mereu acolo unde Dumnezeu era activ. Așa îl găsim încă de pe prima pagină a Bibliei (Geneza 1.2), însă atunci nu locuia în oameni. Primul om în care a locuit Duhul Sfânt a fost Omul Isus Hristos, Cuvântul care S-a făcut trup.

În ultima noapte când a mai fost împreună cu ucenicii. Domnul Isus le-a spus că după plecarea Sa la Tatăl va veni la ei o altă Persoană dumnezeiască. Acesta este Mîngîietorul care va rămîne veșnic cu ei, Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi îl cunoașteți, căci rămîne cu voi și va fi în voi" (Ioan 14.17). În versetul 26 se spune clar că acest Mîngîietor este Duhul Sfânt. Activitatea Duhului Sfânt în credincioși ne este arătată mai departe în Ioan 14.26; 15.26; 16.13-14.

Toate acestea puteau să se întîmple numai după ce lucrarea de la cruce a fost săvîrșită și Domnul Isus S-a înălțat la Tatăl (Ioan 16.7).

Ioan Botezătorul a anunțat venirea Duhului Sfânt

Venirea Duhului Sfânt a fost anunțată încă de Ioan Botezătorul (Matei 3.11-12; Luca 3.16-17; Ioan 1.33). Ioan pe de o parte chema poporul iudeu la pocăință, iar pe de altă parte anunța două lucruri pe care le va face Domnul Isus:

a) cei care se pocăiesc vor fi botezați cu Duhul Sfânt și vor fi roade bune adunate în grînar;

b) dar cei care nu se pocăiesc vor fi botezați cu foc și vor ajunge ca pleava în focul care nu se stinge (Matei 3.12).

Cercetînd aceste versete se desprind două adevăruri:

a) Botezul cu Duhul Sfânt și botezul cu foc nu se referă la aceeași faptă. Botezul cu foc este judecata, așa cum rezultă din Maleahi 4.1; Matei 18.9; Luca 16.23-24. Folosirea cuvîntului „botez” în sensul acesta, pentru unii poate prezenta greutăți. Însă Domnul Isus, cînd Se gîndea la judecata dumnezeiască pe care trebuia să o sufere pe cruce, vorbea de asemenea de un botez; așa citim în Luca 12.50: „Dar am un botez cu care să fiu botezat și cît de mult doresc (cît sînt de strîmtorat) să se îndeplinească.”

b) Botezul cu Duhul Sfânt nu este descris ca o experiență deosebită și suplimentară a credinciosului, ci ca un semn de recunoaștere a celor care sînt adunați ca grîu în grînarul cerești.

Anunțarea venirii Duhului Sfânt de însuși Domnul Isus

După înviere, Domnul Isus vorbește de venirea Duhului Sfânt (Luca 24.49). Duhul Sfânt este numit ca fiind făgăduința Tatălui și puterea de sus. Aceasta reiese foarte clar din cele două texte din Faptele Apostolilor 1.4-5 și versetul 8. Aceste versete arată că evenimentul (coborîrea Duhului Sfânt) era foarte aproape, că trebuia să se împlinescă făgăduința Tatălui în Ierusalim.

Ziua Cincizecimii (Rusaliile)

Faptele Apostolilor 2.1-4: Aceasta este împlinirea cuvintelor lui Ioan Botezătorul și a promisiunii Domnului Isus. Ce s-a întîmplat în ziua Cincizecimii? În Faptele Apostolilor 2.2-4 sînt amintite patru lucruri:

1. „Deodată a venit din cer un sunet ca vîjîitul unui vînt puternic și a umplut în toată casa unde ședeau ei.” Nu a fost ca la un vînt normal, ceva întrerupt, ci un vîjîit continuu. Cu această comparație ne este anunțată puterea cerească, inspirată a Duhului Sfânt care acționează continuu și nu impulsiv. În discuția cu Nicodim. Domnul Isus a comparat lucrarea Duhului Sfânt cu adierea vîntului: Ioan 3.8.

2. „Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat pe fiecare din ei.” Pe lângă adierea pe care numai au auzit-o, s-a întîmplat și ceva vizibil și anume lumină dumnezeiască în forma unor limbi ca de foc. Acesta nu a fost un „botez cu foc”, ci o mărturie clară a lui Dumnezeu care vorbea de lumină și sfințenie, în har. Limbile împărțite arătau răspîndirea Evangheliei care avea să se facă peste granițele Israelului la toate națiunile. Vîjîitul este comparat cu adierea vîntului, și limbile cu focul. Amîndouă au fost semne exterioare ale apariției celei de a treia Persoane a Dumnezeirii care era invizibilă (Mîngîietorul).

3. „Și toți au fost umpluți cu Duh Sfânt.” Aici avem „botezul cu Duhul Sfânt”, împlinirea cuvintelor lui Ioan Botezătorul și a promisiunii Domnului Isus. „făgăduința Tatălui”. Duhul Sfânt a venit pe acest pământ ca să rămînă cu noi în veac. așa cum a spus Domnul Isus (Ioan 14.16). Fiindcă aceasta era ceva cu totul nou, a fost însoțită de cele două semne. Prezența Duhului Sfânt are un dublu sens: în primul rînd că El locuiește în Casa, în Adunarea (Biserica) lui Dumnezeu ca Templu (vezi 1 Corinteni 3.16; Efeseni 2.22) și aceasta se arată prin adierea care a umplut toată casa, iar în al doilea rînd Duhul Sfânt locuiește și în fiecare creștin (născut din nou, nu numai cu numele: 1 Corinteni 6.19). ceea ce ne este arătat prin limbile împărțite care s-au așezat cîte una pe fiecare din ei.

4. „Și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească." Acest semn a fost promis de Domnul Isus deja în Marcu 16.17, când El a dat apostolilor misiunea să vestească Evanghelia la orice făptură (în toată creația). După construirea turnului Babel, oamenii au fost despărțiți între ei prin diferite limbi. Acum se propovăduiau lucrările lui Dumnezeu în multe limbi în creația cea nouă, ca toate neamurile să audă vestea cea bună, vestea mântuirii, rezultatele minunate ale harului.

Aceasta ar fi o schițare scurtă a celor întâmplate în ziua Cincizecimii (Rusalii), când Duhul Sfânt a fost trimis și creștinii au primit botezul cu Duhul Sfânt. Acest botez s-a petrecut o singură dată. Prin aceasta a luat ființă Trupul lui Hristos pe pământ; dar el nu se formează mereu și de aceea mai târziu nu mai citim despre botezul cu Duhul Sfânt.

Fiecare om care prin credința în Domnul Isus este mântuit, primește Duhul Sfânt ca o pecete și arună (Efeseni 1.13-14; 2 Corinteni 1.21-22) și în felul acesta devine un mădular al lui Hristos (1 Corinteni 6.15,19), el fiind adăugat Trupului deja existent pe pământ.

Referiri ulterioare asupra botezului cu Duhul Sfânt

Până în Faptele Apostolilor 1, botezul cu Duhul Sfânt a fost privit mereu ca ceva în viitor, iar după evenimentul din capitolul 2 acest botez mai este amintit de două ori și anume în capitolul 11.16 și 1 Corinteni 12.13. În aceste două cazuri însă, botezul acesta este privit retrospectiv (în urmă).

În Faptele Apostolilor capitolele 10 și 11 ne este arătat cum Evanghelia este propovăduită unuia care nu era dintre iudei, lui Corneliu din Cezareea. A fost nevoie de o descoperire dumnezeiască pentru ca Petru să poată îndeplini misiunea de propovăduire a Evangheliei unui păgîn. Când a venit la Cezareea, a propovăduit însă deschis Vestea cea Bună oamenilor acestora de origine păgînă.

Pe când încă rostea Petru cuvintele acestea, S-a coborât Duhul Sfânt peste toți cei care ascultau Cuvîntul (Faptele Apostolilor 10.44; 11.15: în textul original „a căzut peste ei"). Atunci Petru și-a adus aminte de cuvîntul Domnului, care a zis: „Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt" (Faptele Apostolilor 11.16).

În 1 Corinteni 12.13 citim despre botezul cu Duhul Sfânt pentru ultima dată în Noul Testament. În acest capitol 12 avem ca temă Trupul unic al lui Hristos pe pământ, care este alcătuit din toți creștinii care au primit Duhul Sfânt, dar găsim aici și mădularele și sarcinile lor. Același Duh lucrează prin diferitele daruri ale harului (1 Corinteni 12.4). Aici nu este vorba de experiența credinței personale a fiecărui mădular în parte, ci de marea și importanta realitate că în toate aceste mădulare trăiește un singur Duh - Duhul Sfânt. Și aici vedem cele două laturi ale lucrării Duhului Sfânt pe pământ.

În cuvintele „și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh" se arată partea unică (în fiecare în parte). Iar în cuvintele „Noi toți în adevăr am fost botezați de un singur Duh ca să alcătuiim un singur Trup" vedem locuirea Duhului Sfânt în Adunare (Biserica), văzută ca un întreg.

În versetul 12, trupul omenesc este privit ca o imagine a trupului lui Hristos. Multe mădulare formează împreună singurul Trup. În versetul 13 se precizează cum a luat ființă această unitate: prin botezul cu Duhul Sfânt.

Rezumat

- Când se vorbește despre „botezul cu Duhul Sfânt", atunci totdeauna este vorba de venirea Duhului lui Dumnezeu în ziua Cincizecimii (Rusalii).

- Atunci El a luat locuință în creștinii adunați și i-a făcut astfel Trupul lui Hristos (așa a fost formarea Bisericii). Aceasta este o faptă unică, ea nu se repetă.

- Astăzi fiecare om care crede în Evanghelia mântuirii primește Duhul Sfânt ca pecete. Cuvîntul mai spune, și de a fi „umplut cu Duhul Sfânt". ceea ce este cu totul altceva.

Există un „botez cu foc" pentru creștini ?

Am văzut deja că botezul cu foc amintit în Matei 3.11 și Luca 3.16 nu are nici o legătură cu botezul cu Duhul Sfânt. Botezul cu foc se referă la judecată. Care este însă însemnătatea „limbilor de foc" din Faptele Apostolilor 2.3. care s-au așezat pe fiecare ucenic în parte la coborîrea Duhului Sfânt m ziua de Rusalii? De multe ori se spune că aceasta este împlinirea celor spuse de Ioan Botezătorul în Matei 3.11: „El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc." Din anumite motive (parțial deja amintite) aceasta nu este corect și adevărat.

a) Ioan Botezătorul, în predica sa despre pocăință vorbește clar despre două adevăruri total diferite și anume: pe de o parte despre roada pentru Dumnezeu (Matei 3.8,10,12). care duce la mîntuire și slavă veșnică și pe de altă parte despre focul judecății (versetele 7,10,12). Pentru prima grupă avem „botezul cu Duhul Sfânt", iar pentru cea de a doua „botezul cu foc".

b) La ultima înștiințare despre venirea Duhului Sfânt. Domnul Isus vorbește către cei unsprezece ucenici ai Săi. care erau curățiți (Ioan 15.3), numai despre botezul cu Duhul Sfânt (vezi de asemenea și în Faptele Apostolilor 11.16 și 1 Corinteni 12.13). Aceasta stă în plină concordanță cu cele spuse la punctul a.): creștinii au primit în ziua de Rusalii numai botezul cu Duhul Sfânt.

În Faptele Apostolilor 2.3 nu este vorba (nu scrie) de limbi de foc, ci de limbi despărțite ca de foc. Aici nu se accentuează faptul că a venit din cer foc, ci că au fost limbi împărțite care s-au așezat pe fiecare în parte. Cuvîntul „limbi" ne conduce deja la vorbire, în versetul 11 scrie și de „alte limbi." Limba și vorbirea sînt în greacă același cuvînt. Puterea Duhului Sfânt s-a dovedit în învingerea urmărilor din Babilon - încurcarea limbilor (Geneza 11).

clickbible.org